

Jean A. Stevens

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Bli som ett litet barn

Om vi har ett läraaktigt hjärta och villighet att följa barnens exempel, kan deras gudomliga egenskaper vara nyckeln till vår egen andliga tillväxt.

Vår Fader i himlen sände i sin stora visdom sina andesöner och andedöttrar till denna jord som barn. De kommer till familjen som dyrbara gåvor med en gudomlig natur och bestämmelse. Vår himmelske Fader vet att barn är en nyckel till att hjälpa oss bli lika honom. Det finns så mycket vi kan lära oss av barnen.

Den här viktiga sanningen blev uppenbar för några år sedan när en medlem i de sjuttios kvarum var på uppdrag i Hongkong. Han besökte en mycket fattig församling som kämpade på många sätt men inte kunde sörja för sina egna behov. När biskopen beskrev situationen kände generalauktoriteten sig manad att få medlemmarna att betala sitt tionde. Biskopen som var medveten om medlemmarnas svåra omständigheter undrade hur han skulle förmedla det här till dem. Han funderade på saken och beslutade sig för att vända sig till några av de trognaste medlemmarna i församlingen och be dem betala sitt tionde. Följande söndag gick han till Primär. Han undervisade barnen om Herrens tiondelag och frågade om de var villiga att betala tionde på pengar de tjänade. Barnen svarade att det skulle de göra. Och de gjorde det.

Biskopen gick senare till de vuxna i församlingen och berättade för dem att deras trofasta barn under de senaste sex månaderna hade betalat tionde. Han frågade dem om de var villiga att följa sina barns exempel och göra likadant. Människorna rördes så av de uppoffringar barnen var villiga att göra att de gjorde vad som krävdes för att kunna betala sitt tionde. Och himlens fönster öppnades. Med hjälp av dessa trofasta barns exempel tillväxte en församling i lydning och i vittnesbörd.

Det var Jesus Kristus själv som lärde oss att se barnen som föredömen. I Nya testamentet kan vi läsa hans svar när apostlarna tvistade om vem som skulle vara den störste i himmelriket. Jesus besvarade deras fråga med en liten men ändå kraftfull demonstration. Han kallade till sig ett litet barn och ställde det mitt ibland dem och sade:

”Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.

Den som ödmjukar sig som detta barn, han är den störste i himmelriket” (Matt 18:3–4).

Vad är det vi behöver lära oss av barnen? Vilka egenskaper besitter de och vilka exempel visar de oss som kan hjälpa oss i vår egen andliga utveckling?

Dessa dyrbara Guds barn kommer till oss med troende hjärtan. De är fulla av tro, och mottagliga för känslor från Anden. De är exempel på ödmjukhet, lydning och kärlek. De är ofta de första att visa kärlek och de första att förlåta.

Låt mig få berätta om några upplevelser av hur barn kan välsigna vårt liv med sina oskyldiga men ändå kraftfulla exempel på kristuslika egenskaper.

Todd, en liten pojke som bara är två år gammal, följde nyligen med sin mamma till ett konstmuseum där vackra målningar av Frälsaren ställdes ut. När de gick förbi dessa heliga motiv hörde hon sin lille pojke vördnadsfullt säga namnet ”Jesus”. Hon tittade ner och såg honom lägga armarna i kors och böja huvudet medan han betraktade målningarna. Kan vi lära oss något av Todd om en ödmjuk attityd, om vördnad och om kärlek till Herren?

Förra hösten såg jag en tioårig pojkes exempel i Armenien. Medan vi väntade på att sakramentsmötet skulle börja lade han märke till när den äldsta medlemmen i grenen kom. Han var den som snabbt gick han fram till henne och erbjöd henne armen till stöd för hennes stapplande steg. Han hjälpte henne fram till främsta raden i kapellet där hon kunde höra. Kan hans lilla välgärning lära oss att de som är störst i Herrens rike är de som söker efter tillfällen att tjäna andra?

Katie, en flicka i primäraldern, undervisade oss när vi såg hur hon påverkade sin familj. Hon gick i Primär och drogs till evangeliets lärdomar. Med växande tro och vittnesbörd lade Katie en lapp på sina föräldrars kudde. Hon skrev att evangeliets sanningar hade funnit ett ”hem i hennes hjärta”. Hon berättade om sin längtan efter att få vara nära sin

himmelske Fader, att lyda hans befallningar och att hennes familj skulle beseglas i templet. Den rara dotterns enkla vittnesbörd berörde hennes föräldrars hjärtan på ett mycket kraftfullt sätt. Katis och hennes familj tog emot de heliga tempelförrättningarna som länkade samman deras familj för evigt. Katis tillitsfulla hjärta och exempel på tro bidrog till att hennes

familj fick eviga välsignelser. Kan hennes uppriktiga vittnesbörd och önskan att följa Herrens plan få oss att tydligare se vad som verkligen betyder mest?

Vår familj tar lärdom av en nära släkting, sexårige Liam. Under det gångna året har han kämpat mot en elakartad hjärntumör. Efter två svåra operationer bestämdes det att

strålning också var nödvändig. Under dessa strålningsbehandlingar var han tvungen att vara alldeles ensam och ligga helt still. Liam ville inte ta emot lugnande medel eftersom han inte tyckte om hur det fick honom att må. Han var säker på att om han bara kunde höra sin pappas röst på snabbtelefonen så skulle han kunna ligga still utan lugnande medel.

Under de här svåra stunderna talade hans pappa till honom med uppmuntrande och kärleksfulla ord. "Liam, även om du inte ser mig så är jag här. Jag vet att du klarar det. Jag älskar dig." Liam klarade av de trettio strålbehandlingar som krävdes medan han låg helt stilla, något som hans läkare trodde skulle vara omöjligt utan lugnande medel för någon så ung. Under månaderna av smärta och obehag var Liams smittsamma optimism ett underbart exempel på hur man möter svårigheter med hopp och till och med glädje. Hans läkare, sköterskor och många andra har inspirerats av hans mod.

Vi lär oss alla något viktigt av Liam — vi lär oss om att välja tro och att visa tillit till vår himmelske Fader. Precis som Liam kan vi inte se vår himmelske Fader, men vi kan lyssna till hans röst och få den styrka vi behöver för att klara av livets svårigheter.

Kan Liams exempel hjälpa oss att bättre förstå kung Benjamins ord om att bli som ett barn — undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig och kärleksfull (se Mosiah 3:19)?

De här barnen är exempel på några av de barnlika egenskaper vi behöver utveckla eller återupptäcka hos oss själva för att komma in i himmelriket. De är oskyldiga andar som är obefläckade av världen — läroaktiga och fulla av tro. Inte undra på att Frälsaren hyser särskild kärlek till och uppskattar små barn.

Bland de heliga händelserna i samband med Frälsarens besök i Amerika märks särskilt hans ömma vård om barnen. På ett rörande sätt betjänade han varje barn.

”Och han tog deras små barn ett efter ett, och välsignade dem och bad till Fadern för dem.

Och när han hade gjort detta grät han ...

Och han talade till mängden och sade till dem: Se era små” (3 Nephi 17:21–23).

Äldste M. Russell Ballard lärde oss vikten av Frälsarens förmaning att ”se

era små” när han sade: ”Lägg märke till att han inte sade ’titta flyktigt på dem’ eller ’iaktta dem ibland’ eller ’kasta en blick då och då åt deras håll’. Han sade *se* dem. För mig innebär detta att vi bör omfamna dem med ögonen och med hjärtat. Vi bör betrakta dem och uppskatta dem för vad de verkligen är: andebarn till vår himmelske Fader, med gudomliga egenskaper” (”Sen edra små”, *Nordstjärnan*, okt. 1994, s. 40; kursivering tillagd).

Det finns ingen bättre plats att se våra små än i våra familjer. Hemmet är

den plats där vi alla kan lära och växa tillsammans. En av våra vackra primärsånger lär oss följande sanning:

*Gud gav oss en familj
som hjälper oss bli allt han vill
vi ska bli.*

*Sådant är hans kärleksbud,
för familjen är från Gud.
("Familjen är från Gud", *Liahona*,
okt. 2008, LS 12–13.)*

Det är här i vår familj, i en kärleksfull atmosfär, som vi på ett mer personligt plan kan se och uppskatta de gudomliga egenskaperna hos hans andebarn. Det är här i vår familj som vårt hjärta kan mjukna och vi ödmjukt kan känna önskan att förändras, att bli mer som ett barn. Det är en process som gör oss mer kristuslika.

Har några av livets upplevelser tagit ifrån dig det troende hjärta och den barnsliga tro som du en gång hade? Om så är fallet, se dig omkring på barnen i ditt liv. Och titta sedan igen. Det kan vara barnen i din familj, på andra sidan gatan eller i Primär i din församling. Om vi har ett lärt hjärta och villighet att följa barnens exempel kan deras gudomliga egenskaper vara nyckeln till vår egen andliga tillväxt.

Jag ska alltid vara tacksam för välsignelsen som mina egna barn är. Var och en av dem har genom sitt exempel undervisat mig. De har hjälpt mig förändras till det bättre.

Jag bär mitt enkla men säkra vittnesbörd om att Jesus är Kristus. Han är den fullkomlige Sonen — undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig och så kärleksfull. Må vi alla ha en önskan att följa hans exempel och bli som ett litet barn, och därigenom återvända till vårt himmelska hem, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■